

tečná vojenská služba, kdežto ideální službu vojenskou, jakou jsou t. zv. válečná púlletí, nezapočítává toto nařízení nikomu (argum. § 2, odst. 2 »vojenská služba válečná, to jest služba konaná z důvodů mobilisace«).

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4640.

Vojenské věci: I. * Vstupem do čs. legií v době zajetí ve smyslu § 96, odst. 6 zák. ze 17. února 1922 č. 76 Sb. jest rozuměti vstup do čs. revoluční armády zahraniční, uskutečněný do dne 28. října 1918. — II. Zák. č. 76/1922 míní v § 96 nemožností vstupu do čls. legií toliko faktickou nemožnost, nikoliv překážky právní nebo mravní.

(Nález ze dne 23. dubna 1925 č. 8133).

Věc: Josef R. v Plzni proti ministerstvu národní obrany (min. místotaj. Dr. Václav Maur) stran započtení doby ztrávené v zajetí do pense.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l upadl jako setník býv. armády rak.-uherské 3. září 1914 do ruského zajetí a byl v čsl. armádě na Rusi zařazen dne 3. prosince 1918 do pracovní družiny a dne 18. prosince 1918 ke službě ve zbrani jako střelec. Po návratu do vlasti sloužil v čsl. armádě jako kapitán a později jako major, jímž byl v r. 1921 jmenován, načež byl přeložen dnem 1. prosince 1922 podle výnosu mno z 9. února 1923 jako k řadové službě nezpůsobilý, místních služeb schopný do trvalé výslužby se sdělením, že doba ztrávená v zajetí mu nebyla započtena, poněvadž o to nežádal. Podáním ze 6. dubna 1923 žádal st-l o započtení doby ztrávené v zajetí, t. j. doby od 3. září 1914 do 18. prosince 1918, kdy vstoupil do čsl. zahraničního vojska, a k vyzvání prohlásil, že nemůže prokázati, že neměl možnosti vstoupiti do čsl. legií, že však byl dle tehdy platných zákonů vázán jako aktivní důstojník přísahou a proto do legií vstoupiti nemohl.

Nař. rozhodnutím nebylo jeho žádosti vyhověno z důvodu, že podle § 96, odst. 6 zák. ze 17. února 1922 č. 76 Sb. nemá nároku na započtení doby ztrávené v zajetí, poněvadž, jak sám prohlásil, nemůže prokázati, že mu nebylo možno vstoupiti do čsl. zahraničních vojsk (legií). Stížnost do tohoto rozhodnutí k nss-u podaná vytýká mu nezákonnost z těchto důvodů: 1) § 96, odst. 6. cit. zákona vylučuje dle svého znění započtení doby ztrávené v zajetí jen u těch osob, které do čsl. legií vůbec nevstoupily, tak že osobám, které do nich vstoupily, ať se tak stalo kdykoliv, jest v každém případě započísti celou dobu ztrávenou v zajetí, — a 2) cit. zákon, nerozeznáváje v tomto směru, uznává nejen faktickou, nýbrž i právní a mravní nemožnost vstoupiti do legií. St-li bylo nemožno vstoupiti do legií jak právně, neboť jednání takové bylo každému příslušníku býv. rak.-uh. armády zakázáno trestnými zákonnými ustanoveními pod pohrůžkou smrti provazem, tak i mravně, neboť byl vázán svojí vojenskou přísahou, jejíž dodržení bylo u důstojníka věcí osobní cti.

Námítky tyto nemohl nss shledati důvodnými.

ad 1) § 96, odst. 6. cit. zákona stanoví, že vojenským osobám, které v zajetí, — ač jim to bylo možno — do čsl. legií nevstoupily, se doba v zajetí ztrávená nezapočítá vůbec. Mluví-li zákon o čsl. legiích, má označením tím na mysli čsl. zahraniční revoluční armádu, vytvořenou v době do 28. října 1918 na rozdíl od čsl. zahraničních vojsk ve smyslu širším, o nichž mluví v odst. 2. téhož § 96, čili od zahraniční armády čsl. státu po 28. říjnu 1918. To jde zřejmě z ustanovení § 2 zák. z 24. července 1919 č. 462 Sb., jenž v odst. 1. vymezuje pojem člena čsl. legionářské armády (revoluční zahraniční armáda) jako dobrovolníka, který byl do této armády zařazen na základě dobrovolně učiněné přihlášky nejdéle do 28. října 1918 a tohoto dne skutečně v ní službu konal a v odstavci druhém stanoví: Čsl. legionářskou (revoluční — zahraniční) armádou rozumějí se autonomní, z Čechoslováků složené vojenské formace ve svazku příslušných spojeneckých armád, které podléhaly nejvyšší politické autoritě čsl. Národní rady v Paříži pod předsednictvím Masarykovým.

Vstup do čsl. legií znamená tedy vstup do čsl. zahraničního vojska, uskutečněný do 28. října 1918. Správnost tohoto názoru se podává i z ustanovení § 81 zák. č. 76/1922, který vychází zřejmě z právního pojmu čsl. legií, jak jest definován v cit. § 2 zák. č. 462 z r. 1919. Z tohoto názoru vycházela ostatně zřejmě i st-lova žádost ze 6. dubna 1923 a vychází z něho i nař. rozhodnutí, jež v tomto smyslu také stížnost pojímá. Vstoupil-li tedy st-l do čsl. zahr. vojska na Rusi dne 18. prosince 1918, nevstoupil tím do čsl. legií ve smyslu zákona.

ad 2) Zákon má v § 96, odst. 6 na mysli nepochybně faktickou objektivní nemožnost vstupu do čsl. legií, kterou však st-l vůbec ne-
tvrdil, naopak v řízení adm. doznal, že nemůže prokázati, že neměl možnost vstoupiti do čsl. legií. O tom, že do pojmu nemožnosti ve smyslu zmíněného ustanovení nelze zahrnouti právní a mravní nemožnost, jakou má na mysli stížnost, nemůže býti pochybnosti, přihlédne-li se k tomu, že dobrovolný vstup do čsl. legií uskutečněný do 28. října 1918 zákon výslovně odměňuje (§ 1 zák. č. 462/1919 a § 81 zák. č. 76/1922) a že právní, po příp. i mravní nemožnost vstupu do čsl. legií byla dána u všech příslušníků armády býv. rak. uh. monarchie do zajetí upadnuvších.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4641.

Obecní zaměstnanci. — Administrativní řízení: Požadavek obecního notáře, aby mu obec nahradila náklad, kterým zřídil při svém naturálním bytě plot, je povahy soukromoprávní; rozhodovati o něm přísluší řádným soudům.

(Nález ze dne 23. dubna 1925 č. 8349.)

V ě c: Ludevít Sz. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o náhradu za vystavěný plot.